

PERIÓDIC NACIONALISTA

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
«Joventut Nacionalista»

Sortirà dugues vegades cada mes
i sempre que sigui convenient

SUBSCRIPCIÓ
Un trimestre . . . . . 1 pesseta

Any II.

Granollers 27 de Abril de 1919.

Núm. 35.

En Francisco Serra Muntaner

No volem fer d'en Serra una necrologia amanerada i hiperbòlica perquè la sinceritat del sentiment que'ns nua ens ho priva. Amb éll, la «Joventut Nacionalista» i la redacció de FOC NOU, es donen compte d'haver perdut a un fervent i entusiasta company sempre prompte i ben disposat a ocupar el lloc que se li assenyalava lluny de tota vanitat i desitjós de servir als ideals patriòtics que sentia amb tota la força de la seva ànima. Recents i eloqüentíssims son els exemples que pregonen el seu fervor per la causa nacionalista.

Sempre que la seva salut, temps há ressentida, li permetia, compartia amb nosaltres les tasques de redacció i estava particularment encarinyat amb la «Secció Deportiva» que li estava encomanada. Mateix la redacció de FOC NOU que la Junta directiva de la «Joventut», experimenten una pèrdua sensible i irreparable, doncs difícilment havem de trovar ningú que guanyi al malaguanyat amic Serra en entossiasme i fé i en perfecte companyerisme.

Participem del dol de la familia, car també ell apartanyia a la nostra en ideals.

L'enterrament que tingué lloc a la tarda del divendres, fou una bella mostra de la simpatia que s'havía cabtivat en Serra. Foren portadors de les llaçades a l'entorn del féretre, la Junta de la «Joventut» i la redacció de FOC NOU en plé.

Sos amics particulars, que eren moltíssims, acompanyaren al cadavre amb atxes fins a la carretera de Cardedeu. La Joventut Nacionalista, l'Agrupació Artística del Cassino, l'Alhambra, el Gremi de forners i els seus parents li dedicaren corones funerals. (a. c. s.).

El nacionalisme a Granollers

Es molt sensible que la discussió que sostenim amb el nostre germà local, haigi prés el tó aspre i agressiu que éll li ha donat amb la seva dúplica. Les gratuïtes i insidioses manifestacions que s'ens adressen, sobretot en dubtar de la nostra sinceritat nacionalista, ens obligan a posar-nos a tó amb el qui es permet insultar-nos, i per aixó volem justificar-nos a l'avençada per si avui ens deixa aquella serenitat i mesura en la expressió que sempre ens havem afaïnyat en servir.

La *Veu del Vallés* diu que desitja acabar de una vegada, pero el camí que prés no es pas el més dreturer per a estruncar el diàlec.

Diu el confrare qu'es qüestió de parlar clar? Perfectament. Anem a contestar i a rebatre metòdicament les acusacions que s'ens han dirigit.

Es constituït la «Joventut Nacionalista», perquè *tots* els nacionalistes de Granollers estaven disconformes amb la passivitat que observava la única entitat regionalista que existia *nominalment*, davant de la general revifalla i poixança que prenia el

nacionalisme en totes les poblacions de Catalunya.

No es judicà apte a la «Lliga de Granollers» per a desenrotllar normalment una actuació adequada i una vera obra de propaganda i tots els nacionalistes, fins els actuals componedors de la Junta de la «Lliga» coadjuvaren a la creació de la «Joventut». Tots compartien ostensiblement l'anterior criteri, llevat del President de la «Lliga», de quin senyor som en efecte dissidents.

Altrement, entre els socis que integren la «Joventut», hi son en petita minoria els procedents de la «Lliga», lo qual demostra també amb molta eloqüència, l'encert qu'es tingué en fundar la «Joventut», puig les nostres fileres han quedat vigorosament augmentades per una pila de nacionalistes, que romanien allunyats del nacionalisme militant.

Quan aparegué el periòdic Foc Nou, no sortia en la nostra població cap altre publicació nacionalista i, en aparèixer novament *El Vallés Nou*, es va cometre el mateix error d'avul i si no ens en lamentarem com havem fet amb motiu de l'aparició de *La Veu del Vallés*, es perque allavors la equivocació no apareixia provinenta de una tan alta representació de la nostra política.

L'acusació que s'ens fa dient que parlem desfavorablement de nostre diputat en les converses particulars, no volem contestar-la en la forma que ella es mereix, malgrat sigui aquesta una arma de dues púes que podríem tornar-la contra qui la usa. Aquesta pública imputació, demostra la insuficiència política de l'articulista de *La Veu del Vallés*, que sembla complaurers en empètitir una qüestió, que nosaltres havíem plantejada en termes de serenitat i digne sentiment

Lamentem que la modalitat del nostre periòdic no sigui del grat de *La Veu del Vallés* i qu'el trobi poc batallador i anodí; opinions que dintre de la nostra política son de una gran autoritat, han judicat el contrari i aixó ens ha servit d'estímul per a prosseguir la nostra tasca. No creiem que sigui un periòdic enveri-

nat i que traspuí odi i personalisme, el més adequat per fer-hi una propaganda seriosament nacionalista.

Havem contestat als atacs públics que s'han dirigit al nacionalisme i els havem contrarrestat amb una campanya constant i ferma a favor dels nostres ideals. Quan l'adversari atacava al Sr. Lligé, així mateix replícavem, mentres no existia periòdic *ad-hoc* per fer-ho.

Es un sarcasme que en nom de la «Lliga» de Granollers, s'ens tiri en cara haver-nos limitat a posar una bandera al balcó. L'actuació de la «Joventut» ha sigut satisfactoria i intensa i no tenim necessitat d'enumerar-la una volta més. L'actuació de la «Lliga» ha sigut nula i no ha pogut acoblar una dotzena de socis, malgrat no exigir cap pagament ni molestar-los mai per assistir a cap reunió general ni de directiva.

Ens repugna fonament aquesta campanya de competència a que s'ens ha conduït; el nacionalisme, sortosament, no s'en resen, puig estem segurs que els nacionalistes estan amb nosaltres.

Finalment havem d'expressar que no havem negat mai que el Director de *La Veu del Vallés*, haigi demanat la col·laboració de la «Joventut» a son President, pero aixó no es equivalent a incorporar-nos a la tasca i está molt lluny de significar una gestió per anar a l'arranjament de l'organització nacionalista que venim interessant.

L'últim escrit de *La Veu del Vallés* ha vingut a demostrar que dit periòdic está col·locat en una actitud francament adversa envers la «Joventut», ara es convenient de saber, si es el criteri particular de l'articulista o interpreta el sentir del senyor Lligé i dels nostres directors.

La qüestió agrària catalana

En aquest període evolutiu i transformador a la vegada de l'humanitat

que ha portat la passada guerra, ha semblat que era el moment indicat per a solventar i portar a una vera organització totes les institucions que's creien no estar en el lloc que els seus drets els feien acreedors. El socialisme ha estat el que ha cregut era deute d'ell arrenjar totes aquestes qüestions; les mixtificacions que ha tingut ens ha portat a contemplar els desgraciats successos de Rússia, que han traslluit a totes les parts mundials, portant a un ver perill l'ordre, base de la civilització.

L'agricultura també avui dia n'está sofrint els seus retrunys; s'ha plantejat al Congrés grans projectes presentats per el diputat socialista Sr. Largo Caballero, sobres l'agricultura espanyola, encaminats principalment per a el problema d'Andalusia, pro com podria esser objecte de llei, totes les demés regions en sortirien amb una desorganització de la que tenim perfectament arreglat; i amb tal motiu, l'Institut de Reformes Social va demanar informes a l'Academia de Jurisprudencia i Legislació de Barcelona, convocantse a tal efecte l'Assamblea que va tenir lloc dimars passat al Palau de la Diputació. Hi acudiren grans representacions de les forces vives de l'agricultura catalana per a escoltar la paraula autoritzada d'en Maspons i Anglasesell, i donar llur opinió al missatge que's deurá d'enviar a Madrid per les modificacions que deuen fer-se a la nostra terra.

El problema agrícol a Catalunya no es cap qüestió de socialisme, sino merament un assumpte jurídic, perque molt avans de que's parlés d'aital institució, ja existia en práctica a la pagesia de les nostres comarques totes aquestes modernes teories predicades per els que's volen convertir en redemptors del primer engranatge de la vida de la nostra nació.

Creiem un verdader encert l'actitut de l'Academia de Jurisprudencia i l'altura en que s'han mantingut tots els que hi acudiren representant tots els estaments agrícols de les nostres terres, que mostraren una vegada més la plena confiança que la nostra

classe agrícola té, en el preuat amic Sr. Maponss i Anglasell, ànima d'aital reacció.

ALBERT COMPTE.

VOLANDERES

EL SARAUISTA

Parlem, naturalment, del sarauista veritable, del sarauista de cos enter, de l'autèntic, del... foraster, perquè el sarauista castiç, ha d'esser foraster; es indispensable que ho sigui.

Vesteix amb extremosa elegància, porta les sabates com un espill, els cabells pulcrament allissats i una flò al trau de la solapa. Un bon observador, però, no deixarà de veure en la ostentosa presentació del sarauista, una distinció postissa i manllevada, una elegància perfectament vulgar. Parleu-li si voleu completar l'estudi d'aquest exemplar, el trobareu de una vulgaritat aplanadora.

Deambula olímpicament per l'envelat amb aires de coc; es mira una a una a les doncelles amb una pose plena d'afectació, talment com un general que passa revista de les seves tropes o com un sultán que fa recompte del seu serrall. Aquesta vui, aquesta no vui, fa una acurada selecció com a experimental i destre coneixedor del gènere.

L'orquestra romp el foc i el sarauista entra en funcions. Resoltament es posa a tret de la doncella i amb entonació melosa li prega de ballar el primer vals.

A la doncella li plau el sarauista; el troba simpàtic i elegant i distingit. N'ha format un bell concepte.

Ah! també les doncelles, les nostres encantadores i ingenues doncelles solen formar bon concepte del llibre més pulcre, el de presentació més rica, el de les cobertes

més belles i polides. Què hi vol dir que de per dins sigui vulgar o que sigui el que vulgar?

Es cert, la nostra doncella pateix una aberració sentimental, fruit de la seva moral mal conreuada que li priva de veure i de judicar al sarauista amb justesa.

Per ella, el sarauista es un llibre color de rosa amb lletres daurades.

NYAPAS.

Parlament per don Francisco Glanadell i Torras, llegit en l'acte clausural de les conferències de l'«Orfeó Granollert».

Formació artística de l'orfeonista

SENYORES, SENYORS:

Es de doldre, que causes poderoses haigin privat al dilectíssim i venerat mestre Alfonso de cloure aquest cicle quaresmal de festes i conferències; amb la maravella de son enginy, ell hi hauria donat un coronament digne.

Un atzar, ha volgut que jo hi posi terme. Lo peremptori del temps amb que he rebut el requeriment vostre, i principalment la pobresa de les meves condicions, deslluiran sensiblement aquest acte clausural, encare que aixó no haurá de mínvar mica ni molla la excelsitud insuperable de les passades conferències.

**

Es un acert remarcable de la Junta de l'«Orfeó», aqueixa tanda de conferències que ha organitzades, i jo les judico absolutament necessaries, perquè la bella obra de un orfeó sigui profitosa i acabada.

Us diré perquè: vosaltres, orfeonistes, per tal de ser-ho, tindreu esment de ço que la vostra obra significa i sereu més o menys conscients

de la seva grandesa: sobretot en un dia solemni de concert, quan amb les vostres cançons us feu amos i senyors del públic que frenesiosament us ret delirant homenatge, deveu sentir-la aquesta magestat suprema de la vostra obra, malgrat n'ignoreu la significança transcendental. Però, no es cert que a mesura que els il·lustres conferenciants que han ocupat aquesta tribuna, anaven desgranant llurs altíssimes idees, una suau reveig, una íntima fruïció acarona la vostra ànima i ereu satisfets i orgullosos de vosaltres mateixos? Es que a través de la paraula definidora i lluminosa de l'artista que us parlava, el vostre esperit era emarat de claror vivíssima i us donava fortitut i empena per a complir la vostra missió excelsa, per a prosseguir la vostra obra sobirana i magnífica.

Jo us repetesc, amics, que la crec necessària aquesta preparació espiritual dels orfeonistes i que deu esser el complement de la llur formació artística, doncs es tan gran l'obra de un orfeó, que solsament un esperit exquisit i subtil pot capir-la en tota la grandaria, i, per assimilar-hi una col·lectivitat moralment eterogènia, cal que una paraula amarada i apostólica li expliqui i li encomani amb la maravella del seu verb.

Aixís, la vostra associació serà quelcom més que un aplec de cantaires disciplinats, serà una escola d'artistes, i esser artista, vol dir esser home.

A propòsit de ço que vinc de dir, haig de fer remembrança de un fet que va apenar-me fonament.

Era en el que podríem dir-ne, primera época de l'«Orfeó Granollert», quan encare no havieu jaquit la *pre-só daurada*, en acabar un concert, totjust vosaltres veníeu de recollir els llores de un nou triomf i l'auditori era testimoni d'aquestes paraules:—«Bella cosa es fer artistes, però es millor cosa fer homes»—No haig pas d'expressar la meua indignació davant del criteri esquifit i paupèrrim que ha inspirat aquestes paraules! Pot haver-hi acás, una escola d'homes, millor que la de l'art? L'art,

amics, ens inicia i ens endinsa en tots aquells magnets secrets que'ns fan traspasar el llindar de lo humanal, l'art enlaire i sublima i dignifica i dona bellesa, llum, goig i veritat i ideal, i no pas solsament a qui l'executa i el practica, si que al qui sab sentir-lo i gustar-lo, car també aquest fa un art ben veritable.

Veusaquí com l'art, significa un perfeccionament de l'home en les seves condicions més nobles i racionals, i per tan, serà més home aquell qui porti en la seva ànima més substància d'artista.

* * *

Aquesta excelsitud, aquesta força sobirana i creadora que té l'art, deu ésser tan mateix, el més poderós estímul de l'orfeonista, que es un devot, un enamorat de la més sublim, de la més espiritual i portentosa de totes les manifestacions de l'art.

La música, es l'esclatxa per la qual l'orfeonista deu mirar a la vida per tal de fer-la bella i digna. Però ¡ah!, aquell que tingui barrada la porta de son esperit, ¿qué en sabrà éll de l'art i de la vida i de la bellesa?

Per aixó l'orfeonista deu sentir la fèrvida fretura, el neguit de l'art.

Serà debades, pero, que'l cerqueu en acció d'atrapar-lo, éll es que ha de venir a nosaltres, car la possessió de l'art está en que ell ens posseïxi.

No haig doncs de parlar-vos de la vostra formació tècnica, ni dec donar-vos normes del bell cantar, al·tremet, tampoc sabria fer-ho. L'objecte de la sentada que tinc amb vosaltres, es per fer-vos veure la precisió que té l'orfeonista de posar-se en condicions de rebre l'art i de que sigui perennalment la lluminosa guía de son esperit.

Talment com la flor tria l'encís de primavera per a donar la seva bellesa i a l'aucell cantaire li plau millor l'arbre florit i el cel blau per a perfilar les seves armonies, aixís també l'art, es mostra i es prodiga en aquell esperit pulcre i exquisit que sigui lliure de les petiteses i lloberies del

viure. Aleshores l'ànima, exempta d'aquesta feixugor, prén una volada formidable i tranquilament s'enlaire dret a les regions pures i mirífiques de l'art.

¡Cóm ho es de bell l'espectacle de la vida esguardat serenament desde aquestes altures!

Bella es la vida si ens ullprén amb profusa meravella de les seves formes i colors, bella es també, quan bressola suaument el nostre esperit amb la dolça cadencia de una rima poética, i molt més bella es encare, quan s'ens fa oviradora a través de una encantada i sonora melodia.

L'art es dons el mitjá per el qual el bon orfeonista deu sublimar la vida i adquirir d'ella aquesta subtil i gaia concepció.

El bon orfeonista foragita del seu cor tot sentiment innoble i esquitit; com a bon artista, es un fervent enamorat de la bellesa, i li plaurá la pulcritut i la bondat i l'amor, perque en son esperit no podrà niari l'odi, ni la malvestat, ni el vici. Sense cap nosa al cor i lliure de tot enfarfec la seva ànima, veureu-lo cantar gentilment i el seu cántic serà un himne perennal a l'amor.

Ell sabrà que amb els seus cants fa revivre tota la gloria de la seva terra i que amb els triomfs de son orfeó, la consolida i l'augmenta. A qui, el bon orfeonista hi veurá tota la solidesa, tota la magnificencia de la seva obra.

L'orfeonista amb les seves canturies, fabrica una corona triomfal per la seva patria i per aixó els orfeons han donat a la nostra Catalunya un privilegi que no té cap altre nació: l'han feta oviradora i robusta i gloriosa a través de la música. Li han bastit una corona d'armonia.

Pot fer-se una obra d'art més gran que aquesta?

Ja he dit.

13 Abril 1919.

CRÓNICA

MOLT ULTRA-MODERNS

Finalitzá la quaresma; els seus darrers badalls be podem dir que foren dignes parions dels seus primers somriurers; amb xibarrí carnavalesc vingué al mon i en sortí amb idéntica forma.

No n'hi havia prou de que en totes ses festes i festetes tinguessim dos o tres teatrets actuant, un saló de cine i algún que altre ball *bien*. Benaaurats els granollerins que per a ells no hi ha vagues, ni crisi, ni falta de lo més necessari per a alimentar degudament la seva alegroia córrora. Benaaurats els granollerins que per a ells s'ha creat el regne del bon humor, sense sentir el més petit respecte per a les tradicions més sagrades. Per a quelcom s'es demócrata i bé s'ha de coneixer que el nostre poble n'es terra de llibertat i modernisme.

Fins en els dies Sants, en quins tot el poble cristiá es recull amb pietosa devoció en commemoració de la passió i mort d'Aquell qui doná la seva preciosa sanc per a redimir al poble esclau, el nostre, donant una mostra més del seu lliberalisme, organitza concerts amb competencia, amb una cridoría esbojarrada que s'escampa per els carrers de la vila trencant el suau misticisme de la nit del dijous, sessions de cine i aneu a sapiguer si algún que altre ball familiar.

Aixís passem a Granollers el dijous Sant.

Ve el divendres, amb la solemne processó matinal, tota pietat; el seu ofici a la parroquial, tota ella curulla de devots i encare més de devotes gentilment tocades amb ses més riques robes i joies i blondes; amb assistencia del nostre Excelentíssim amb una *puntualitat cronométrica* i una serietat, una ordenació i una escrupulositat en ocupar tots i cada un dels seus components son lloc degut en els moments més culminants de la festa, que per res s'hi

nota la manca d'un mestre de cerimònies, ja que siguent també els nostres edils demòcrates com el poble, no hi tenen d'haver-hi categories entre el Batlle, Concellers i Empleiats; hom sempre deu d'esser el mateix, aixís en una fontana, com presidint una solemnitat religiosa.

Entre els servidors empleiats de nostre temple, també tot es ordre, i aixís podem apreciar que tant bon punt els sacerdots son al altar, com entrar en funcions els primers, endintzats pel monument entre les rengleres de ciris com fent una tría entre els mateixos, aquí n'apago un, allà l'encenc, aquest vui, aquest no vui, operació que de cap manera podia ferse cinc minuts avans i si l'hora exacte d'estar celebrant amb el reculliment i emoció propis del cas.

¡Oh, democràcia granollerina! Benaurada siguis, ja que si be tota tú estás saturada d'una estantissitat esferidora, en cambi, has tingut la virtut per a donarme el tema d'aquesta crònica,

J. Ros i Ros.

en Glanadell, el nostre Nyapas, per compartir amb nosaltres les tasques de redacció i associació, el conceptuem tant com a cosa nostra, que podria atribuirse a altres mòvils menys nobles, lo que sols fora sinceritat i justícia.

El nostre preuat company va ocupar la tribuna després de unes breus paraules del President Sr. Quincoces, explicant que com a homenatge al Sr. Glanadell i a la entitat a que perteneix, se l'havia invitat per a clourer les brillants conferències i festes donades durant la quaresma que finia, per a mostrar tant a l'un com a l'altre l'agraïment dels orfeonistes, doncs be s'ho mereixen els treballs escrits sobre l'«Orfeo» per l'amic desde les planes de Foc Nou, i el gest de la «Joventut Nacionalista» que obrí sos brassos als cantaires en el jorn de la seva deslliuransa.

En dita festa, el nen Quincoces hi llegí la poesia «L'escut de Catalunya» amb dicció graciosa i adhuc valenta: nostre consoci en Gilbert Fontdevila, va recitar admirablement la patriòtica i bella poesia «Al Bruch» i en Juliá Llobet amb remarcable mestratge, va dir-nos la preciosa prosa d'en Santiago Rusinyol, titulada «El boig del poble».

Tots foren celebrats i aplaudits amb entusiasme, com ho fou també l'orquestra «Unió Artística», que amenitzá aquest acte, en el qual en acabar-se, s'hi clogué la notable exposició de targes postals que organitzá el nostre preuadíssim amic i consoci Sr. Quincoces, que amb tan d'encert ve presidint aquesta entitat orfeónica. A éll i a la Junta directiva devem endressar-los la nostra efusiva felicitació per aquestes festes i conferències que ha celebrat, i els preguem de prosseguir per aqueix camí.

NOTICIARI

Els nostres associats que tinguin dret a figurar a les llistes del cens electoral, sería convenient que passin pel nostre estatge, de 9 a 10 de la nit qualsevolga día del mes corrent.

Per el día 10 de Maig están anunciades les noces de nostre estimat Director Dr. D. Albert Compte amb la gentilíssima i distingida senyoreta Na Enriqueta Batlle de Lacín.

La cerimònia tindrà lloc en l'altar major de l'església parroquial de la Mercè, de Barcelona.

«La Alhambra». — En el passat número ja donavem el comiat a la companyia amb motiu de la temporada de Quaresma que ha fet tan brillantment; éxit esclatant de la seva representació darrera, fa que ens complaguem de reiterar les nostres felicitacions als estudiosos i pulcras aficionats, a les senyorettes Rius i Estany i en especial manera als senyors Bataller i Boix, intel·ligents i victoriosos directors.

Lluitem amb la manca d'espai i no podem ressenyar dignament el notable concert Gálvez-Frankfurter, organitzat per D. Josep Tapias. Apuntarem que fou un gran éxit. Confiam que no serà el darrer i en altre ocasió en parlarem amb l'encomi que mereix aquesta manifestació d'art.

Imp. F. Cucurella. — Granollers

Orfeo Granollerí

Recents son encara els elogis que ferem desde aquestes planes als senyors Alfonso, Llongueras i Massó per les seves magistrals conferències donades en aquesta entitat; ara amb motiu de la que hi doná el penúltim diumenge en Francisco Glanadell sota el tema «Formació Artística de l'Orfeonista», i que en secció apart insertem, la delicadesa ens imposa guardar reserva sobre les alabances que deuriem ferli, doncs

Carulla, Oriach i C.^a

MATERIALS PER A CONSTRUCCIÓ
PREUS ECONÓMICS

*****

REPRESENTANT

FRANCESC PI

CARRER D'EN PRIM, 14 bis
GRANOLLERS

SABÓ

BARANGÉ

Barcelona
Granollers
Girona

FERRAN PALAU, S. en C.

BANQUERS

ENS CUIDEM DE LA AGREGACIÓ DE FULLES
DE CUPONS A N'ELS TÍTOLS DE LA DEUDA MUNICIPAL
DE BARCELONA, SÈRIE B, EMISSIÓ DE 1906

Josep A. Clavé, 34. -- Teléfon 50. -- GRANOLLERS

XOCOLATES PUCHADES

Son els millors : : Demanis a totes les
bones pastisseries i en la confiteria

Enric Puchades

PLAÇA MAJOR, 18
GRANOLLERS

PLANXAT ALEMANY

PER A COLLS I PUNYS

SUCURSAL EN GRANOLLERS

BOTIGA NOVA

CARRER DE A. CLAVÉ, 18
GRANOLLERS

ALCOHOLS :: ANISSATS :: VINS SEL-LECTES I LICORS

SOCIETAT ANÓNIMA BAGES

DESPAITX CENTRAL A MANRESA

Sucursals a Granollers, Vich, Sabadell, Sant Fructuós
de Bages i Sant Vicens de Castellet

DIPÓSIT A GRANOLLERS:

Plaça de Perpinyá, 12. -- Teléfon 133.

GRAN FABRICA DE GALLETES

“IMPERIVM”

DE

LLORENÇ MARSANS

Valencia, 78 ————— BARCELONA

SEL-LECTE I VARIAT ASSORTIT DE GALLETES

REPRESENTANTS A LES PRINCIPALS POBLACIONS D'ESPANYA

Especialitat en “Gaufrets” i Galleta-neula “Imperial”

BAR “LA BOHEMIA”

a càrrec de

Esteve Juliá

Sandwich, Begudes, Menjars a totes hores

SERVEI ESMERAT

LLOC DE REUNIÓ DELS SPORTMANS

Obert fins a primeres hores de la matinada.

FERRER

SASTRE

Ex-tallador de la Sastreria New-York

Pelal, 34, 1.º, 2.º - Barcelona

L'especialitat d'aquesta casa consisteix
en el bon gust en els genres, en el tall
perfeccionat i en la confecció acurada

Lluís Serra Guardia

BANQUER

OPERACIONS DE BANCA I BORSA. —DESCOMPTE DE LLETRES.—CHECS.—PAGO DE CUPONS.—COMPRA I VENDA DE TOTA CLASSE DE PAPER NEGOCIABLE EN BORSA.

AIGÜES PER A ARRENDAR

Ricoma, 79 i 81: Teléfon 516-GRANOLLERS